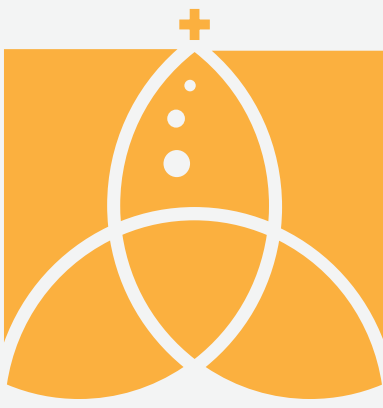

refleks

Menighetsblad for Søreide kirke 1-16. Årgang 44
Med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

Lys Våken i Søreide kirke

Overnatting i kirken er et fast innslag for bydelens sjetteklassinger. Side 5

LysVåken

Bymisjonslederen

Arne Liljedahl Lynngård tiltrådte i sommer som ny daglig leder for Kirkens Bymisjon i Bergen. Side 10-11

Nå skal kirkenes verdier kartlegges

En stort nasjonalt prosjekt er startet for å få oversikt over kunst og andre verdigjenstander i de norske kirken. Søreide kirke er først ute blant bergenskirkene. Side 22-23

SIDE 2-3: Vaffel-
hjerterom

Jula varer heilt til påske

Det er på ein måte blitt ein floskel i språket vårt. Jula varer heilt til påske. Men sjølv om det er ei utsegn vi har høyrte mange gongar så ber den med seg ein kime av sanning det er vel verd å reflektere over.

REFLEKSJON AV GUNNAR
MINDESTRØMMEN

I desse dagar har vi teke fatt på eit nytt år. Kanskje nokre nyttårsforsett framleis er ståande, andre har kanskje bukka under for gamle vanar og kvardagen sitt hektiske jag.

Sjølv om juletreet er ute og julekakene er ete opp, gjeve til fuglane eller kasta, så er framleis minna og tankane om julehøgtida i oss. For nokon var jula ei god tid. Fellesskap med vener og familie, gode kveldar med tid til samtale, tilbakeblikk og tankar for det nye året. For andre vart jula kanskje vanskeleg og tung. Relasjonar som er brotne kjenst nærare gjennom julehøgtida, saknet etter dei vi har mista vert sterkare. For mange kjem kvardagen igjen til oss med velsigna rutine og vanlege gjeremål.

I kyrkja er vi no inne i ein periode som vert kalla openberingstida. Den varer frå julehelga og heilt fram til fastetida som tek til Askeonsdag den 10 februar.

Det som kjenneteiknar denne perioden er at vi gjennom tekstar, ord og tankar freistar å kome litt nærare kva det betyr at Jesus vart fødd.

Det som så langt i det nye året veks fram som store ut-

fordringar er korleis vi møter mange nye asylsøkjjarar og aukande arbeidsløyse mellom dei som har sitt arbeid i tilknytning til olje og gassindustrien. I tillegg ligg utfordringar om klima og miljø heile tida under som utfordrar på grunnleggjande måte korleis vi lever liva våre og kva store og små avgjerder vi tek i kvardagen. Men korleis heng dei store utfordringane i det nye året saman med julebodskapen?

Det er spennande å leite etter linken mellom ei fin juleforteljing frå Betlehem og kvardagslivet? Jesus vart fødd som eit fattig barn i eit okkupert land. Straks etter fødselen måtte det dra på flukt. Jesus vaks opp og gjorde sine gjeringar under trugsmål og motstand. Det livet Jesus levde, har forandra verdshistoria på ein fundamental måte. Konsekvensane påverkar også i dag korleis vi tenkjer og korleis vi oppfattar tilværet.

I kyrkjelyden på Søreide inviterer vi til gudstenester både på søndag og onsdags kveld. Vi inviterer også til mange andre samlingar og aktivitetar som vi trur kan vere gode møteplassar i lokalsamfunnet og som kan gje innspel og refleksjon til kvardagen. Vi trur også at vi saman med dykk kan reflektere over samanhengen mellom Jesu liv og våre liv, og samanhengen mellom jul og påske. ●

Velkommen!

BERKELAND • BBNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STORETVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Refleks utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana prosti og sendes alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot reportasjetips og artikler av ulike slag.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes soreide.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Staben i menigheten. Kontaktinformasjon: Se side 24

Sentralredaksjon: Redaktør Magne Fonn Hafskor, 922 94 877 - eyecu@online.no (Kun henvendelser ang. «fellesstoff» (s 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Annonser: Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Produksjon: Dragefjellet Media AS, 55 23 25 47 - post@dragefjellet.no. Dropbox kan opprettes etter avtale for overføring av svært store filer.

Trykk: Bodoni, Straume

Deadline neste nummer: Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer: Tirsdag 8. mars

Med vaffel

- Her er et varmt fellesskap og høyt under taket, sier Torgunn Strand med et smil. Hun er nå hovedansvarlig for vaffelsteking på Hjerterom i Søreide kirke, og hun vil gjerne ha flere med seg der.

AV GEIR ENDRE KRISTOFFERSEN

Det er en frostkald og fin torsdagsformiddag i januar. Gråhvite sandstreker snurrer seg bortover gulvet i kirkegangen der barnevogner står parkert. Fra menighetssalen høres livlige lyder som forteller oss at her er flere generasjoner samlet. Praten går mellom småbarnsmødre og pensjonister, mens små babyer pludrer og ler. Luften er fylt av den gode lukten av nystekte vaffler.

Vaffelgjengen

- Her er det veldig kjekt å være med. Vi gleder oss til hver gang, sier Berit Hop Grimen. Hun er en av vaffelstekerne Torgunn har fått med seg på laget. Selv om både Berit og Torgunn har så lang fartstid det er mulig å ha i Søreide kirke, er de begge ferske i Hjerterom-sammenheng. Hjerterom har vært et fast innslag i kirken hver torsdag i over sju år, men ikke alle har hørt at dette tilbudet finnes.

Siden 2008

Det er flere hjemmевærende som møtes så å si hver eneste uke det er Hjerterom. Noen av dem har vært med siden startet i 2008. Kristbjørg Berge, Sissel Sæterdal og Inger Synnøve Lillebøe er blant

dem, og de synes alle det er et veldig bra tiltak.

- Det er sosialt, og vaflene er gode, sier Kristbjørg. Hun kan fortelle at lesten på Hjerterom har vært den samme siden oppstarten. Klokken elleve samles alle rundt et hesteskoformet bord i menighetssalen. Der er det dekket på med kaffe, vaffler og syltetøy. Den første gruppen fra babysang er ferdige med sin økt i kirkerommet, og de sitter rundt den ene enden av hestekoene. På kortenden av bordet sitter en eldre del av menigheten. Når neste gruppe babysangere er ferdige med sin samling, kommer de også til bordet. Samtalene går, og det er ikke fritt for at lydnivået av og til kan gjøre det vanskelig å høre andre enn dem som sitter aller nærmest.

Å treffe andre

Noen av mødrene på babysang synes det kunne vært kjekt å blande seg mer med de eldre deltakerne på Hjerterom, men innrømmer at det viktigste er å treffe andre mødre som er i samme situasjon som en selv. Siv, mammaen til Ingrid Matilde, forteller at hun av og til lar de eldre få holde datteren sin.

- De eldre synes det er kjekt å «låne» et lite barn, forteller hun, - Kanskje vi burde blande oss litt mer?

hjartet på rette staden

lokaltstoff
Søreide menighet:
side 2, 3, 4, 21, 22, 23 og 24

Torgunn Strand trives med å steke vafler til Hjerterom.

Ane Line, Siri og Christine, mødrene til henholdsvis Andrea, June og Olav, synes samlingene på Hjerterom er en super avslutning på babysangen. Her blir de kjent med andre mødre til små barn som kanskje skal møtes mye gjennom oppveksten.

- Jeg begynte her for Andrea sin skyld, sier Ane Line, - men nå er det like mye for min egen del jeg går her.

Ikke uoverkommelig

Det krever litt å steke vafler til en så stor forsamling, men Torgunn synes ikke jobben er uoverkommelig.

- Vi lager røren hjemme, så bruker vi en tre kvarters tid på å steke dem. Det er kjekt å stå på kjøkkenet i kirken og steke, for det kommer så mange hyggelige mennesker innom.

Det er en gruppe damer som bytter på vaffelsteking, men de skulle gjerne vært litt flere, slik at de ikke trenger å binde seg så ofte. Torgunn hadde ikke hørt om Hjerterom før hun ble spurt om å hjelpe til med vaflene i høst. Nå er hun veldig glad for at hun fikk spørsmålet. Hun vil gjerne at flere kommer innom en torsdag og ser om dette er noe de kan hjelpe til med.

Klokken har blitt tolv, og folk reiser seg fra bordet. De går inn i kirkerommet for en avslutning med sang, bibellesing og lystenning. På bordene er de fleste vaffelfatene tomme. ●

Helt til venstre: På Hjerterom er flere generasjoner samlet rundt bordet.

Til venstre: Kristbjørg Berge, Sissel Sæterdal og Inger Synnøve Lillebøe er blant dem som kommer til Hjerterom hver torsdag.

Lys våkne for hverandre

En herlig gjeng 6. klassinger var samlet på overnatting en helg i januar

- Jeg synes alt var bra, hele opplegget, liksom. Maten, lekene, ja, alt, sier Mats.
- Det beste er at jeg har fått mange nye venner her, sier Anna. De to har overnattet på Lys våken sammen med 27 andre barn, og er veldig fornøyde.

AV GEIR ENDRE KRISTOFFERSEN

Hvert år inviteres kirkens 6. klassinger til Lys våken. Her blir det lekt, spist og jobbet slik at man også lærer noe underveis.

- Vi skal være lys våkne for verden og for menneskene, forklarer Olina. For selv om det kanskje høres slik ut, er man ikke våken hele natten på Lys våken. Men ikke alle synes de har sovnet så mye som de ville. Torbjørn forteller at han kanskje bare har sovnet tre-fire timer.

- Folk snorket sånn at jeg ikke fikk sove, sier han.

- Men når vi først hadde sovnet, var det deilig å ligge der, skyter Anna inn.

- Det var gøy å våkne opp inne i kirkerommet, synes Jon-Anders. Marta sier at det var veldig stilig å bli vekket av at Rikke spilte på flygelet.

I løpet av samlingen denne januarhelgen fikk barna kjenne litt på urettferdigheten i verden. Blant annet var det en tårnbyggek konkurranse mellom to lag. De

to lagene var veldig forskjellige i størrelse og reglene for lagene var svært ulike.

- Jeg vil si én ting til de som går i 5. klasse nå som skal være med neste år, sier Thomas bestemt,

- Riv ned det store tårnet!

Guttene på vinnerlaget er ikke enige i det. Uansett er de alle enige om at de vil anbefale neste års 6. klassinger om å bli med.

- Vi hadde det gøy også når vi lærte om litt triste ting, forteller Markus.

Den viktigste grunnen til å bli med synes August er at på Lys våken har han fått mange nye venner. ●

Barna fikk kjenne litt på urettferdigheten i verden i en konkurranse med veldig forskjellige regler.

Ny kristen bokhandel

Er du på jakt etter en spesiell barnebibel eller C. S. Lewis bøker om fantasilandet Narnia? Da kan det godt være at den nye Bergen kristne bokhandel kan hjelpe deg.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

– Det er viktig med kristen litteratur, og det er viktig at kristen litteratur er godt tilgjengelig. Vi trenger en større kristen bokhandel sentralt i Bergen, sier Johannes Kleppa til sambåndet.no.

Bergen kristne bokhandel, som holder til på Øvre Korskirkealmenning, har blitt til på delvis privat initiativ, med Johannes Kleppa og Tarald Ueland i spissen. De kristne forlagene Lunde, Hermon, Proklamedia og Verbum og butikkjeden Vivo (tidligere Bok og Media) og Indremisjonsforbundet er inne på eiersiden.

Den norske kirke har en struktur som ikke gjorde det mulig for menigheter å

være medeiere, men Bispekontoret har likevel vært en aktiv part for å få på plass en ny kristen bokhandel. Med støtte fra biskopen har bispekontorets rådgiver for trosopplæringen, Torfinn Wang, vært en sentral person i denne sammenhengen.

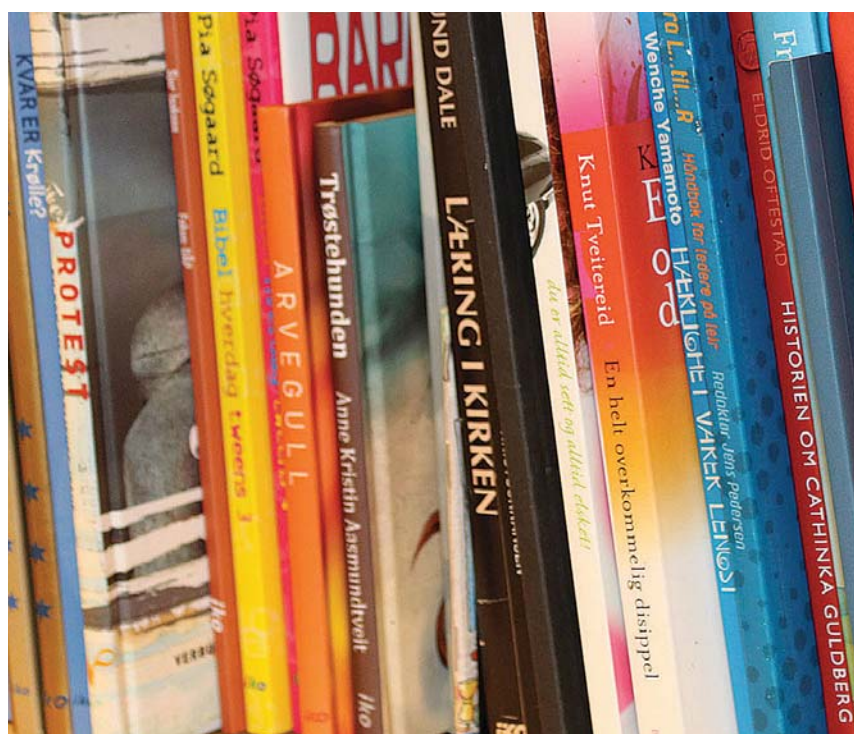
– Vi har savnet en kristelig bokhandel i Bergen. Det blir ikke det samme å bare bestille bøker på nett, sier han.

Bøker vil være det viktigste i den nye bokhandelen, men også gaveartikler som ikoner og andre kristne symbolfigurer.

– Vi er også interessert om det er spesialartikler vi kan betjene menighetene med, som dåpslys og alterlys, men da må omfanget bli så stort at det er interessant for bokhandelen, sier daglig leder Britt Helen Opstad. ●

HYLLEMETRE MED KRISTEN LITTERATUR: Bergen kristne bokhandel er en non-profit-butikk der alle jobber frivillig, bort sett fra daglig leder, og hvor alle de kristne forlagene stiller seg bak.

FOTO: KIRKEN.NO

Menighetene i Fana prosti inviterer til:

SORG-SEMINAR

Lørdag 12. mars kl 10.30 - 14.00

**Storetveit menighetshus,
Kirkeveien 27**

Menighetene i Fana prosti inviterer etterlatte til et seminar om sorg. Det har vært holdt slike seminar tidligere med gode erfaringer. Vi vil derfor igjen gi dette tilbudet.

Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen, enten det er kort eller lengre tid siden dødsfallet.

Program:

- Hva er sorg og hva gjør den med oss? v/sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme
- Lunsj
- Samtale/spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte (sorggrupper, sjelesorgsamtaler)

Påmelding eller spørsmål:

Diakon Kjerstin-Marie Vereide

- Tlf.: 55 59 71 15

- kjerstin-marie.vereide@bergen.kirken.no

Diakon Åshild Høllesli Frantzen

Tlf.: 55 30 81 17

Ashild.Frantzen@bergen.kirken.no

Diakon Linda Bårdsen

- Tlf.: 55 36 22 85 / 483 02 448

- linda.bardsen@bergen.kirken.no

Velkommen – også om du ikke har fått meldt deg på

Min sorg

Min sorg er en svart fugl
fredløst på flukt
under vinterlig øde himler.
Men stundom,
når fuglen stiger høgt nok,
skinner vingene gyllent
i skjær av en sol
som er under horisonten.

HANS BØRLI

Nå gleder de seg til kirke i Sædalen

Tweensklubben i Sædalen menighet har vokst ut av lokalene i barnehagen de låner – og nå ser de veldig frem til å få sin egen kirke.

TEKST OG FOTO: ASTRID DALEHAUG NORHEIM

29 gutter og jenter fra 4. til 7. klasse sitter som sild i tønne en januar dag i Rambjøra barnehage på Nedre Natland og spiller misjonsbingo på menighetens Tweensklubb. I naborommet er Kompisklubben, med over 30 barn fra 1. til 3. klasse, i full gang med trommesirkel. Sammen med klubbene er rundt ti frivillige medarbeidere som driver arbeidet. I tillegg har menigheten en rekke kor og søndagsskolegrupper.

Menigheten vokser

Snart blir de store barnekullene til store ungdomskull i Sædalen. Menighetsarbeidet har vokst ut av lokalene som den velvillige barnehagen og Sædalen skole har stilt til rådighet. På skolen er det gudstjenester annenhver søndag. Det var derfor stor jubel da det før jul ble klart at byrådet bevilger 40

millioner kroner til ny kirke i Sædalen. Samtidig er det en klar formening om at det hast er å få kirken på plass. Hvis alt går etter planen, kan kirken så klar til bruk i 2018.

Kirke med svømmebasseng

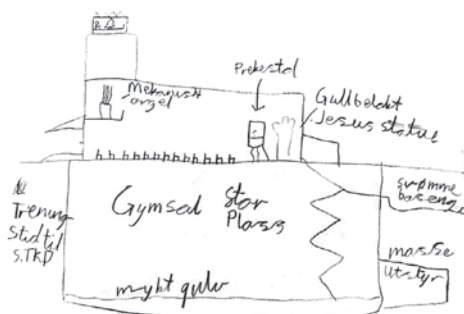
– La oss heller si 2018/2019 for å være på den sikre siden, sa kirkebyggssjef Arne Tveit i Bergen kirkelige fellesråd (BKF) til Bergens Tidende da avisen før jul skrev om kirkebevilgningen.

Like før jul ble den nye kirken feiret med utdeling av gløgg, pepperkaker og klementiner til folket i Sædalen, hvor alle også ble invitert til å tegne sin drømmekirke. Vinneren av tegnekonkurransen ble Oskar Johan på 13 år, som hadde tegnet en romslig kirke med Jesus-statue, klokketårn, full gymsal i underetasjen og svømmebasseng. ●

AKTIV MENIGHET UTEN KIRKE: Gudstjenesten i Sædalen har flere ganger samlet fullt hus. Bildet på denne forsiden av Helg i Birkeland er fra 2009, der speiderne deltok på gudstjenesten under den lokale nærmiljødag.

Fakta: 40 millioner til ny kirke

- Penger til arbeidet med Sædalen kirke var en av de store nyhetene da det nye byrådet la frem sitt første budsjett i slutten av november.
- Vi er svært glade for at vi har nå fått mulighet til å reise en etterlenget ny kirke, sier konstituert kirkeverge Bjørg Sveinall Øgaard til fellesrådets nettside.

BASSENG I KJELLEREN: En rekke drømmekirker ble tegnet i tegnekonkurranse om hvordan den nye kirken i Sædalen kan se ut. Vinneren ble denne kirken med romslig kirkerom og plass til både gymsal og svømmebasseng i underetasjen.

ØVERST: Kompisklubben slår seg løs i trommesirkelen. OVER: Før jul feiret Sædalen menighet bevilgningen til kirke med utdeling av pepperkaker og gløgg på nærbutikken.

først og fremst blir viktig for ungdomsmiljøet.

• Ni år har gått siden menigheten startet opp med barnekor og gudstjenester på skolen. Siden har de vokst jevnt og trutt, og kan nå skilte med inntil 200 deltakere på gudstjenestene.

• Menigheten har også startet opp en rekke aktiviteter for barn og ungdom.

• Selv om pengene er sikret, er tomte-spørsmålet ennå helt avklart. Alt tyder på at tomten blir sør for Lonemyra, nær Nye Sædalsvegen. Men dette må spikres i en ny områdeplan som er ventet snart. ●

Ekstra budsjettmidler til kirkebygg

Birkeland skal få nytt tilbygg til kirken, og planleggingen av ny kirke i Sædalen kan altså begynne.

Menighetsrådet i Birkeland og Bergen kirkelige fellestråd har godkjent planene for et nytt tilbygg, som er beregnet til 32 millioner kroner.

– Vi håper at vi kan begynne arbeidet i 2016. Menigheten finansierer selv 25 prosent av bygget, blant annet ungdoms-avdelingen, opplyser Arne Tveit til bergen.kirken.no.

Når det gjelder arbeidet med Sædalen kirke, skal reguleringsplanen for området først behandles politisk. Når alt er klart, legges det opp til en arkitektkonkurranse.

I tillegg er det satt av midler til sikring av middelalderkirkene, samt til nye gravplasser på Møllendal, Solheim, Fana, Fyllingsdalen, Nygård og Åsane. Totalt setter det nye byrådet av 130 millioner kroner mer til byens kirker de kommende fire år enn det som var antydnet i budsjettet fra det forrige byrådet. ●

Pensjonistkor søker dirigent

Slettebakken pensjonistkor, som består av 15 sangglade pensjonister, søker dirigent. Vi øver hver tirsdag i tidsrommet 12 -13 i menighetssalen i Slettebakken kirke. Lønn etter avtale.

Ta kontakt med administrasjonsleder Hilde Rohde på telefon 988 86 428, eller e-post: hilde.rohde@bergen.kirken.no for nærmere informasjon. ●

Ny felles- rådsleder

Den nye lederen av Bergen kirkelige fellesråd, Lars Kristian Stendahl Gjervik, er opptatt av informasjonsflyten i kirken. Han vil styrke informasjonen både innad og utad.

– Det er stor avstand mellom Bergen kirkelige fellesråd (BKF) og menighetene. BKF har et ufortjent dårlig rykte. Derfor vil jeg styrke informasjonen, sier Lars Kristian Stendahl Gjervik til www.bergen.kirken.no.

– Jeg ønsker å medvirke til at mer av det som skjer sentralt, formidles ut til menighetene. Samtidig tror jeg det er viktig at BKF i større grad fanger opp det som skjer lokalt.

Gjervik har vært leder i Olsvik menighetsråd og representert menigheten i BKF de siste årene. Han er utdannet sosionom, har masterdiplom i verdibasert ledelse ved Diakonhjemmets høyskole og har arbeidet mye med barnevern og sosialtjeneste, de siste årene som sosionom i en av byens grunnskoler. ●

NY BKF-LEDER: – Kirken er et sted for fellesskap, påfyll, trøst og utvikling. Der kan jeg være med min tro og min tvil og ærlig oppleve at jeg hører til, sier Lars Kristian Stendahl Gjervik. FOTO: OLSVIK MENIGHET

Bjørgvin-delegasjonen

Her er oversikta over dei nyvalde medlemne av bispedømerådet i Bjørgvin etter haustens kyrkjevalg.

Bispedømeråda utgjør samla Den norske kirkes Kyrkjemøte. Kyrkjemedlemne valde i september 65 av dei 77 «lekfolksrepresentantane» (personar utan kyrkjeleg ansetjing) til dei elleve bispedømeråda. I fire av bispedøma (Tunsberg, Agder og Telemark, Bjørgvin og Møre) har medlemne av dei nyvalde kyrkjelydsråda vald tre av dei sju lekfolksrepresentantane til sine bispedømeråd.

Kvar femte medlem av Kyrkjemøtet (23 av 116) er under 30 år. Gjennomsnittsalderen er

47,5 år. Dersom vi held biskopane utanfor, hadde kun kvar tredje av dei nyvalde kyrkjemøte-medlemne (35 av 104 personer) plass i Kyrkjemøtet under forrige periode.

Bjørgvin bispedømeråd:

- Nora Sætre Baartvedt (21), Voss, student
- Berit Nøst Dale (63), Meland, høyskolelektor
- Karl Johan Kirkebø, (65), Bønes, marknadssjef
- Ida Lindøe (48), Ålvik, lektor

AVSTEMNING: Stort engasjement på Kyrkjemøtet i 2014, som blei halde i Kristiansand. FOTO: KIRKEN.NO

- Inger Helene Thingvold Nordeide, (54), Førde, sjølvstendig næringsdrivende
- Vemund Atle Øiestad, (67), Stryn, tannlege
- Marius Økland (29),

Bremnes, administrasjonsleiar

- Lek kyrkjeleg tilsett: Beate Husa, Sund, kyrkjevevjerje
- Prest: Ivar Braut, Birkeland, sokneprest ●

Vårsemester på Kirkeakademiet

– Erfaring av menneskers ondskap og undring over det som er annerledes og større enn mennesket står på vårens program ved Bjørgvin kirkeakademi, sier Stein M. Wivestad ved Bjørgvin kirkeakademi.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Bjørgvin kirkeakademi er en selvstendig bevegelse som ble stiftet i samarbeid med Bergen domkirkes menighet, Studentmenigheten og Bymisjonen i Bergen, og har som formål å være en bevegelse som tar kirkens kulturansvar på alvor.

Kirkeakademiet er dermed intet mindre enn et forum for fordypning og meningsbrytning om tidsaktuelle problemer i kultur og samfunnsliv, så vel som om de evige spørsmål. Meningen er å være et fristed som skal fremme dialog og kommunikasjon mellom kirken og grupper innen kultur og samfunnsliv, og hvor mennesker kan møte respekt for eget ståsted. Denne våren kan de by på to spennende arrangementer:

• **Onsdag 17. februar kl. 19.30 på Den Nationale Scene:**

Samtale før døden: Eichmanns siste timer. Dette skuespillet av Adam Price, forfatteren bak TV serien Borgen, tar oss med til Adolf Eichmanns celle to timer

før han skal henrettes. Eichmann er dømt til døden for sin medvirkning til at millioner av mennesker ble drept av naziregimet. Eichmann sier at han bare fulgte ordre og erkjente aldri sin skyld. Spørsmålet om tankene bak og ansvaret for onde handlinger er stadig aktuelt. Rabatterte billetter (250 kroner) kan kjøpes innen 1. februar på www.dns.no eller i billettskranken med koden «kirkeakademi».

• **Lørdag 16. april kl. 13.00 på Litteraturhuset, Østre Skostredet 5-7:**

Gud i samtidslitteraturen. Ryktene vil ha det til at Gud er tilbake i skjønnlitteraturen. Stemmer dette? Hvilket gudsbilde er det i så fall vi får presentert? Marta Norheim, litteraturkritiker i NRK, har sett etter spor av religiøsitet i den norske samtidslitteraturen.

Det blir anledning til dialog og drøfting med foredragsholderne. Mer informasjon: www.kirkeakademiene.no ●

FOREDRAG OM GUD I MODERNE LITTERATUR: «Verden er Guds» sa den danske teologen og filosofen K.E. Løgstrup. NRK-journalist og litteraturkritiker Marta Norheim inviterer til samtale om hvordan dette avspeiles i vår tids litteratur.

KORLEIS NÅ FRAM TIL DEI UNGE: Kva nytt kan vi gjere for dei unge i kyrkja? Her er i alle fall nokre av dei i målgruppa på tur med Nordfjord folkehøgskole. FOTO: STIAN GUSTAFSSON

Utlysning av prosjektmidler

Kyrkerådet lyser igjen ut midlar til utviklingsprosjekt i ramma av trusopplæringsreforma i Den norske kyrkja. Denne gongen kan også kyrkjelydar søke.

Organisasjonar, faginstusjonar, kyrkjelydar og andre fagmiljø er invitert til å søke prosjekt i lys av reformens målsettingar og utfordringar. Det kan søkast om støtte til prosjekt i følgande tre kategoriar:

- Forsking og fagutvikling: Inntil 200 000 kroner pr. år i inntil tre år.
- Metode- og materiellutvikling: Inntil 150 000 kroner pr. år i inntil to år.
- Lokale utviklingsprosjekt: Inntil 150 000 kroner pr. år i inntil to år.

Utviklingsmidla for 2016 skal bidra til at barn og unge gjennom dåp og opplæring kan leve og vekse i den kristne trua, tilsette og frivillige i kyrkjelydane får auka kompetanse til å tilby ei trusopplæring for alle, og at trusopplæringsreforma blir vidareutvikla i Den norske kyrkja – lokalt, regionalt og nasjonalt. Det blir gitt støtte til eitt-, to- eller treårig prosjekt.

Søknadsfrist er 10. februar kl. 12.00. Dei prosjekta som blir innvilga blir kunngjort innan 1. april. Meir informasjon og elektronisk søknadsskjema finn du på www.kirken.no ●

A portrait of Arne Liljedahl Lynngård, a man with glasses and a striped scarf, looking slightly to the side. In the background, a window with the text "KIRKENS BYMISJON" is visible.

Neste- kjærlighet i praksis

– Vi er en kristen organisasjon, men vi gjør ikke forskjell på folk uansett livssyn, og vi har medarbeidere både med og uten tro, sier Arne Liljedahl Lynngård, som i sommer overtok roret som daglig leder i Kirkens Bymisjon.

TEKST OG FOTO: DAG SUNNANÅ

Bergensavdelingen har noe over 100 ansatte som utgjør rundt 70 årsverk, mens tallet på faste frivillige medarbeidere overstiger 300. De frivillige danner på flere måter bærebjelken i bymisjonens arbeid.

– Men vi trenger flere frivillige til en rekke ulike arbeidsoppgaver, så det er bare å ta kontakt, oppfordrer Lynngård.

Opptatt av menneskerettigheter

Utdannelsen tok 51-åringen på NHH, hvor

han ble siviløkonom med spesialisering innen økonomistyring. Så bar det ut til varierte jobboppgaver i næringslivet, med reiseliv, kraftbransje og eiendomsutvikling, for å nevne noe.

– Mot nærmere 50 års alder vokste tanken om å finne et meningsfylt arbeid innen frivillig sektor. Det var på tide, sier Lynngård, og fortsetter:

– Bakgrunnen var delvis at jeg helt siden studietida har vært opptatt av menneskeretts-spørsmål. Det var derfor naturlig å engasjere meg i Raftostiftelsen, hvor jeg fikk med meg 20 år i styret, flere av dem som styreleder.

Med en kristen forankring føltes ikke reisen så lang fra internasjonalt menneskerettighetsarbeid til diakonalt arbeid for mennesker som opplever krevende hverdager i byen vår.

Til det lokale

– Kirkens Bymisjons visjon om at alle mennesker i byen skal oppleve respekt, rettferdighet og omsorg er i tråd med mine idealer. Arbeidet i denne organisasjonen var virkelig noe jeg kunne identifisere meg med.

Arbeidet i Raftostiftelsen har her vært en viktig bakgrunn for det lokale arbeidet i Bergen.

Fakta: Kirkens Bymisjon

- Kirkens Bymisjon startet sitt arbeid i Kristiania i 1855, og er en åpen og inkluderende organisasjon som arbeider i over 20 byer i Norge.
- På landsbasis bidrar rundt 4000 frivillige

til å gjøre byen bedre der de bor. Kirkens Bymisjon kunne ikke drevet et så omfattende arbeid som de gjør uten disse.

- Gjennom organisasjonens kafeer, møtesteder, aktivitetshus og andre lavterskeltilbud får folk som lever nær gata mulighet for mat, hvile og godt fellesskap.
- Mange kan her få en jobb å gå til som alternativ til rus, prostitusjon, tigging og kriminalitet.

- Personer som er avhengige av rus kan få spesialisert og tverrfaglig behandling ved bymisjonens institusjoner.
- Barn, unge, foreldre og familier får samtale og støtte gjennom vanskelige overganger og krevende livssituasjoner.
- Hjemløse får mulighet til varig bolig og trening i å bo godt.
- Mennesker i akutt krise har hele døgnet tilbud om samtale på telefon og nett.

FELLESKAP PÅ TVERS: – Vi er ikke en påtrengende livssynsorganisasjon, men innbyr til fellesskap, slik jeg fikk oppleve julaften i Korskirken med mange ulike grupper til stede. Der hadde vi både gudstjeneste, middag og gledelig juletrøst på tvers av kultur- og religionsgrenser, forteller Arne Liljedahl Lynngård.

– I forbindelse med flyktningestrømmen kommer det internasjonale særlig inn ved inkluderingsarbeidet Bymisjonen driver for å få flyktninger på rett vei inn i det norske samfunnet, påpeker Lynngård, som ikke sterkt nok kan understreke viktigheten av språkopplæring, kulturforståelse og arbeidstrening.

– Derfor har vi valgt å ansette flere medarbeidere med innvandrerbakgrunn. Vi har i det hele tatt et godt nettverk inn i innvandrermiljøene, og det er viktig å spre informasjon til disse miljøene.

Barn og unge

Arbeidet i Bergen favner vidt, og retter seg mot ulike aldersgrupper. Lynngård trekker spesielt fram arbeid rettet mot barn og unge. I de åpne barnehagene møtes barn fra over 50 ulike kulturer og land.

– Dette er en viktig inkluderingsarena hvor vi har fokus på språk gjennom sang, lek og samtale. Siden foreldrene er med, fungerer dette også som et viktig møtested for de voksne.

Til familier som sliter i hverdagen eller har lite nettverk tilbys familieveiledningsprogrammet Home-Start Familiekontakten.

– Disse familieprogrammene ser vi som spesielt viktige, sier Lynngård.

Flerkulturelt nettverk

For ungdom som er i ferd med å droppe ut av skolen, og kanskje på vei inn i rusavhengighet og/eller kriminalitet, har bymisjonen klubben V13, hvor turer, spill, musikk og en alternativ skoledag kan bidra til å gi de unge positive impulser. Ungdom som er i kontakt med V13, skal bli sett og hørt av tydelige voksne. De skal få oppleve tilhørighet i et fellesskap, få styrket sin identitet og få nye mestringsopplevelser.

Kirkens Bymisjon driver også Empo (en kortversjon av «empowerment»), som er et

flerkulturelt ressursenter og møtested for kvinner, menn og familier med innvandrerbakgrunn. Her er språktrening, jobbtrening og arbeidsforståelse viktige stikkord.

Holdningsskapende arbeid

Videre finnes det en egen gruppe for jenter fra innvandrerbakgrunn, som slites mellom to kulturer.

– Vi er opptatt av holdningsskapende arbeid mot tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og begrensning av unges frihet. Det er viktig å skape en generasjonsdialog mellom foreldre og disse jentene rundt slike problemområder.

Målsetningen er å skape identitet, en følelse av tilhørighet og hjelpe jentene å finne den tredje veien.

Mange forbinder også Kirkens Bymisjon med arbeidet som drives for rusavhengige. Et eksempel er Møtestedet i Hollendergaten, et lavterskeltilbud for rusavhengige, hvor de kan få seg litt mat og noen å snakke med. Hos oppsøkende team, som holder til vegg-i-vegg med Møtestedet, kan rusavhengige få hjelp til sårstell og lignende.

Ikke påtrengende

En runde rundt i Vågsbunnen med Lynngård som guide viser klart bredden i bymisjonens arbeid, og det er tydelig at medarbeiderne, ansatte som frivillige, er på god fot med sjefen og omvendt. Korskirken er åpen, og ved lysgloben, bønnebordet og i samtale med frivillige medhjelpere kan mennesker bruke kirkerommet i stillhet og ettertanke.

– I vår midte og i samtale med frivillige medhjelpere kan mennesker bruke kirkerommet i stillhet. I vår midte har vi prester og diakoner som har tid og tålmodighet for både troende og tvilende, sier han.

– Så joda, det gir en ekstra dimensjon å arbeide med begreper som nestekjærlighet, faglighet og frivillighet som rettesnor. ●

- Mer informasjon: www.bymisjon.no og www.bymisjon.no/bergen ●

HJERTE FOR ALLE: Bymisjonen ønsker at brukere og gjester skal finne tilbake til egne ressuser, drømmer og håp. Visjonen er at menneskene i byen skal erfare respekt og omsorg under slagordet «rom for alle, understreket av at bergensavdelingen har gitt sitt kjerneområde form som et hjerte. ARKIVFOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Rapport om trosopplæring

De siste ti årene har det vært store endringer i det tradisjonelle kateketarbeidet i Den norske kirke, og undervisningen er både mer omfattende og viktigere enn på lenge.

Et forskerteam på fem, under ledelse av førsteamanuensis Morten Holmqvist, har nettopp levert fra seg rapporten Kompetanse, utdanning og motivasjon: en kartlegging av undervisningstjenesten i Den norske kirke.

Her går det frem at den typiske undervisningsansatte jobber deltid, men vil gjerne jobbe mer. Hun har gjennomgående høy utdanning, og den viktigste grunnen til at hun jobber i en menighet, er at hun har et personlig engasjement i kirken og det kirkelige arbeidet.

Men det kan se ut til at mange opplever at de er alene om sitt fagfelt, og at det ikke alltid er klart hva som er oppgavene til den undervisningsansatte. ●

FØRSTE RAPPORT: Kirkerådet har inngått en rammeavtale med Det teologiske menighetsfakultetet om å forske på trosopplæringsreformen i en treårsperiode, og dette er første rapport. Den kan lastes ned i sin helhet fra Kirkerådets hjemmeside.

Akasia har nå blitt et AS

Ved nyttår overførte Bergen kirkelige fellesråd all virksomheten i Akasia til et eget aksjeselskap. Byens menigheter får mulighet til å kjøpe en aksje hver.

TEKST OG FOTO: TOR KRISTIANSEN

Bergen kirkelige fellesråd vedtok 25. november å anbefale kirkevergens forslag til aksjonæravtale for eierne i Akasia. Avtalen slår fast at det er soknene ved menighetsrådene i Bergen kirkelige fellesråds område som fortsatt skal eie Akasia. Av de 25 menighetsrådene har 18 sagt ja til å være eiere.

Glad for vedtaket

Det siste ble vedtatt i Fellesrådet, der alle menighetene er representert, på et møte 2. september. 22 stemte for, én stemte mot vedtaket, der det blant annet står at «Bergen kirkelige fellesråd vedtar at virksomheten til

Akasia i BKF overdras til Akasia AS fra og med 1. januar 2016 i tråd med anbefalinger i denne sak, forutsatt at aksjonæravtalen tiltredes av de menighetsrådene som beslutter å eie aksje i Akasia AS».

– Jeg er svært glad for dette klare vedtaket, sa kirkeverge Kjell Bertel Nyland til nettstedet www.kirken.bergen.no.

Det var på forhånd knyttet svært stor spenning til dette møtet i Fellesrådet. Flere av fagforeningene hadde uttrykt klar motstand mot endringene fordi de fryktet dårligere pensjonsordninger for de ansatte. 30 ansatte møtte opp for å følge forhandlingene, noe som aldri har skjedd før.

Overtok barnehagene

– Det er ok at vi har ulike syn. Vi ønsker å gjøre det vi tror er best mulig for kirken, sa Fellesrådets leder Jørn Henning Theis da han innledet møtet.

Kirkeverge Kjell Bertel Nyland redegjorde for prosessen og utviklingen de siste ti år som ligger til grunn for de beslutningene

som nå gjøres. BKF var i god tro da de tilbake i 2006 begynte å overta menighetsbarnehagene fordi menighetene ba om det. I Kirkelovens paragraf 14, siste ledd står det også at fellesrådet etter avtale kan overta øvrige oppgaver «når det blir overlatt det av det enkelte menighetsråd».

I god tro

KA og senere kirkedepartementet har imidlertid gjort BKF oppmerksom på at de har tolket Kirkeloven feil. På grunn av de økonomiske implikasjonene måtte alle menighetsrådene i Bergen spørres om dette, ikke bare menigheten som overlot barnehagen til BKF.

– Vi har handlet i god tro. Vi burde ha forstått, men gjorde det ikke. Jeg beklager at vi er kommet i den situasjon vi er i. Det er mitt ansvar å rydde opp i feil. Jeg tror vi har kommet frem til en god løsning når vi nå overfører alle barnehagene og andre deler av Akasias virksomhet til et aksjeselskap, sa Kjell Bertel Nyland. ●

– Kirken har gjort et verdivalg

– Det føles som å gå fra katedral til børs, sier Geir Møller, hovedtillitsvalgt for Delta i Bergen kirkelige fellesråd/Akasia. Han er urolig for de ansattes pensjonsrettigheter

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Arbeidstakerorganisasjonene Fagforbundet, Utdanningsforbundet og Delta har stått sammen mot opprettingen av aksjeselskap i Akasia, og har lagt inn flere merknader på drøftingsmøter i møte med arbeidsgiver.

Endrer pensjonsordning

– Grunnen til vår motstand har i hovedsak vært pensjonsordningene og frykten for forverring av arbeidsvilkårene for de ansatte som blir berørt av dette, sier Møller.

Aksjeselskapet ble opprettet fra 1. januar. For de ansatte betyr dette at de mister den offentlige pensjonsordningen, og i stedet går inn på en innskuddsbasert pensjonsordning.

Da denne saken var oppe i fellesrådet, ble det vedtatt at ingen arbeidstakere skulle tape på innføringen.

Juridiske betenkeligheter

– Arbeidsgiver har vist vilje til å strekke seg langt både på den kommende pensjonsordningen og AFP-ordningen, sier Møller, som likevel stiller seg avventende til å se de praktiske virkningene av hvordan dette vil fungere for de ansatte.

– Det er viktig at ord blir fulgt opp med handling, understreker han.

De tre arbeidstakerorganisasjonene har også pekt på juridiske betenkeligheter ved virksomhetsoverdragelsen. Selv om de fleste menighetsrådene har sagt ja til avtalen, uttrykker Møller stor forståelse for de som har uttrykt usikkerhet og ikke vil være med.

Et verdivalg

Selv er han heller ikke så glad for denne måten å privatisere virksomheter på i en offentlig sektor, slik som kirken er.

BETENKT OVER AVTALEN: – Jeg er ikke så glad for denne måten å privatisere virksomheter på i en offentlig sektor, slik som kirken er, sier Geir Møller. FOTO: PRIVAT

– Kirken i Bergen har her gjort et verdivalg. Det føles som å gå fra katedral til børs, sier han.

– Som en konstruktiv og løsningsorientert arbeidstakerorganisasjon må vi nå se fremover, og finne løsninger til det beste både for BKF/Akasia og for de ansatte. Det skal vi i Delta være med på. ●

VIKTIG MØTE: Mange ansatte var møtt frem for å følge saksbehandlingen. Foran fra høyre ser vi Eva Taule og Evelyn H. Fasteland.

Fakta: Selskapsomleggingen

- Bergen kirkelige fellesråd (BKF) har gjennom enheten Akasia blitt en av kommunens største barnehageaktører. I dag eier og driver de 20 barnehager. Ni av disse er menighetsbarnehager.
- Virksomhetsoverdragelsen innebærer at aktivitetene i dagens Akasia overdras til Akasia AS. Alle barnehagene samles slik i ett selskap, og de ansatte bytter arbeidsgiver fra BKF til Akasia AS.
- Alle banklån som BKF har tatt opp, i hovedsak for å finansiere barnehageoppkjøp, overføres til det nye selskapet. Det dreier seg om totalt 420 millioner kroner.
- I planene ligger det også at det etter hvert skal hentes ut utbytte fra barnehagene.
- BKF begynte å overta menighetsbarnehagene tilbake i 2006 etter ønske fra menighetene. I Kirkelovens paragraf 14, siste ledd står det

også at fellesrådet etter avtale kan overta øvrige oppgaver «når det blir overlatt det av det enkelte menighetsråd».

- Kirkens arbeidsgiverorganisasjon (KA) og senere kirkedepartementet har imidlertid gjort BKF oppmerksom på at de har tolket Kirkeloven feil. På grunn av de økonomiske implikasjonene måtte alle menighetsrådene i Bergen spørres om dette, ikke bare menigheten som overlot barnehagen til BKF.
- De fleste menighetene knyttet til BKF har takket ja til å kjøpe en aksje hver i det nye Akasia-selskapet pålydende 5000 kroner. Ingen andre er tilbudt aksjer. Menighetene bærer bare en risiko som tilsvarende den ene aksjen.
- Opprettelsen av aksjeselskapet er ikke avhengig av at alle menighetene går inn i det. ●

Minne-konsert

For vel et år siden døde vår alles Olav Øgaard brått i en ulykke. Det hele gikk så fort, og mange som ønsket å bidra i forbindelse med hans bortgang fikk ikke muligheten.

Olav Øgaard var organist i Slettebakken menighet fra ca. 1960 og frem til sommeren 2014 da han gikk av for aldersgrensen. Han deltok i mange store korprosjekt, blant annet i samarbeid med Norges kirkesangforbund, og han hadde venner blant sangere og musikere langt utover Slettebakken menighet.

Derfor ønsker Slettebakken menighet, i samarbeid med hans familie, å invitere til minnekonsert i Slette-

bakken kirke med varierte musikalske uttrykk innen korsang (barne- og voksenkor), solosang, orgel og andre instrumenter.

Familien til Olav opprettet ved hans begravelse «Olav Øgaards minnefond for unge kirkemusikere». Ved denne minnekonserten vil det bli anledning til å støtte opp om dette fondet ved å gi en gave i stedet for inngangspenger. Etter konserten inviteres det til samtale og kaffe/te i menighetssalen.

Velkommen til konsert i Slettebakken kirke søndag 21. februar kl. 18.00. ●

Fredskirken i Buitenpost

Buitenpost ligger 40 kilometer vest for Groningen. Her er togstopp, rådhus, og trivelig trebebyggelse - med velstelte hager - der noen også holder høns og kaniner.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

Naboene stiller opp for hverandre - og alt ånder av fred og fordragelighet. Og der - mellom villaene ligger en nøktern, men særdeles innbydende liten kirke. Kirken ble bygget like etter krigens slutt i 1945, da rundt 20 unge idealister (noen av dem fra USA) kom til Buitenpost. Noen var militærnektet med alternativ tjeneste, andre var bare reiseglade og eventyrlystne.

- De ønsket å hjelpe med å restaurere kirken etter fem års krig og ruin, forteller Jannie Dijkema Jensma, som den gangen var syv år gammel.

Pågangsmot og dugnadsånd

Hun er oppvokst i en mennonittfamilie, og det var på hennes mors initiativ at utenlandsk ungdom ble invitert til landsbyen. De ble mottatt med åpne armer, folk engasjerte seg og dugnadsånden blomstret. Det er lett å forestille seg hvilken fantastisk rus av lettelse, optimisme, fellesskap og inderlig glede de var i. Krigens var endelig slutt, og alle var fulle av tiltakslust og pågangsmot.

De nyankomne skulle innkvarteres og ha mat mens arbeidet pågikk; det tok «Søsterkretsen» seg av. Men først ble alt, til og med gjødselkjellere og uthus, vasket ned og satt i stand. Så ble gjestene plassert rundt på gårdene, som de kalte «Campers Paradise». Det sosiale ble ivaretatt med koselige sammenkomster, og lille Jannie var storøyd tilskuer til festlige kvelder med lek, sang og musikk.

Organisasjonen Mennonite Central Committee (MCC), som fremdeles eksisterer, fikk for øvrig en pris fra den amerikanske regjering for hjelpearbeidet de utførte i Europa.

Døpt som 21-åring

Jannie deltok senere på flere mennonittleire i utlandet. Hun ble døpt som 21-åring ved en høytidelig seremoni. Denne foregår under søndagsgudstjenesten, etter at presten har gitt en serie undervisningstimer om

IDYLLISK LANDSBYKIRKE: Mellom villaene i Buitenpost ligger en nøktern, men særdeles innbydende liten kirke.

troen og hva det betyr å bli mennonitt. Så underskrives en egenhendig forfattet erklæring, som man også må stadfeste høyt i kirken, før man blir velsignet av presten, i Jesu navn, med noen dråper vann og korsets tegn på pannen. Etterpå holdes det en tale og man får Bibelen.

Kirkete og kirkekake

Vi spaserte de få minuttene til kirken, og vi gikk ikke alene. Ut fra hager og hus på begge sider av den smale veien stimet folk sammen i søndagsspussen, og alle smilte noen vennlige ord. «Presten» var denne dagen ikke teolog, men en asketisk-utseende mann, som holdt en inntrengende tale om tro.

Flere av salmetonene var kjente, og tilhører nok vår felles-europeiske salmeskatt. Da «Du Far og Herre, du som rår» kom, sang jeg Arve Brunvolds norske oversettelse inni meg. Det var veldig spesielt.

Etterpå ble vi invitert til kirkekaffe; urtete og kake - som er vanlig etter gudstjenesten. Det er godt å bli så vennlig mottatt, og ikke minst å føle at «Fellesnevneren» er den samme!

Jeg håper de nye som kommer til vår kirke får oppleve dette hos oss! ●

Fakta, Mennonittkirken

- Mennonittkirken ble grunnlagt på 1500-tallet av nederlanderer Menno Simons (1496-1561). Han var opprinnelig katolsk prest, men sluttet seg til reformasjonens venstrefløy, døperbevegelsen, og forkastet barnedåpen.
- Til forskjell fra de revolusjonære gjendøperne var han overbevist pasifist, og oppfordret sine tilhengere til å leve et stille, nyttig og borgerlig liv. Så kunne man - som voksen - bli døpt etter en egenhendig underskrevet erklæring.
- Tross forfølgelse og emigrering til blant annet Tyskland og Amerika, er det ennå mange mennonitter i Nederland.
- Den nederlandske mennonittkirken var den første som tillot kvinnelige prester.

KJEMPET FOR VOKSENDÅP: Menno Simons var en nederlandsk-frisisk teolog og reformator i døperbevegelsen. Mennonittene er oppkalt etter ham.

Lenge leve «godhetstyranniet»

Redaktøren
har ordet

Når tidligere landbruksminister, nå innvandringsminister, Sylvi Listhaug (Frp) angriper Den norske kirke for å være «sosialistisk» og for å bedrive «godhetstyranni» i asyldebatten, så slår hun egentlig inn åpne dører.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

I «Slår noen deg på det ene kinnet, så by fram det andre også. Om noen tar fra deg kappen, så nekt ham heller ikke skjorten» sier Jesus (Luk. 6, 29), en setning som klinger godt også i sosialistiske kretser, der grunnideen, kort oppsummert, er et samfunn som styres ut fra behovene til de mange i motsetning til profittjaget til noen få.

Kristendom er likevel ikke sosialisme. Når ble det egentlig negativt å være god, og når ble dette noe politikken venstreside har hevd på? Og hvorfor skal ikke Den norske kirken engasjere seg i vår tids største politiske debatter, slik Sylvi Listhaug synes å mene?

Det statsråden bedriver, er en grov forenkling, og helt klart en måte å målbinde en

gruppe som ikke deler hennes syn på innstramminger i asylopolitikken – og muligens også Frps uttalte skepsis til klimakrisen. Begge deler er saker der Den norske kirke har engasjert seg bredt, og begge deler må kunne hevdes å være klart innenfor områder der det er naturlig for kirken å mene noe.

Når det gjelder klimautfordringene, går det på å forvalte og ta vare på skaperverket, slik at også våre barnebarns barn kan være sikret et godt liv på vår vakre klode. Kirkens nødhjelp har derfor engasjert seg i en rekke land der befolkningen allerede ser konsekvensene av klimaendringene.

Som KN skriver på kirkensnødhjelp.no: «Naturkatastrofer snur livet opp ned for familier over hele verden, som fra en dag til den neste mister alt: hjemmet sitt, jobben sin og muligheten til å leve et godt liv. Flommer,

tørker og tyfoner røsker mennesker opp fra bakken, og når de lander, står ingenting igjen».

Kanskje vil Parisavtalen vise seg å bli det vendepunktet en hel verden har ventet på. Vi håper derfor at Erna Solberg holder det hun lovet i nyttårstalen om å «stå ved løftene vi har gitt til resten av verden, og til våre barn og barnebarn».

Så er det asyldebatten, denne evig tilbakevendende fanesaken for enkelte av Frps tilsluttede. Her kan det være betimelig å minne om at også Jesus var flyktning, den gangen Josef og Maria i all hast måtte ta det nyfødte barnet med til Egypt for å komme unna Herodes' bødler.

Om Frp hadde sittet ved makten i Egypt den gangen, så ville nok både den lille familien og budet om nestekjærighet gått en mer usikker fremtid i møte. >>

«Når ble det egentlig negativt å være god, og når ble dette noe politikken venstreside har hevd på?»

Man kan spørre seg om hva det egentlig er vi frykter. «USA er født av immigranter» sa Barack Obama i en tale han holdt under en borgerskaps-seremoni i midten av desember. Han fortsatte med å trekke paralleller mellom dagens syriske flyktninger og jøder som flyktet fra holocaust, og trakk frem et mørkt kapittel fra amerikanernes egen historie: Interneringen av japansk-amerikanere under andre verdenskrig.

«Den gangen overga vi oss til frykten, og sviktet dermed både våre medamerikanere og våre dypeste verdier» advarte han. «Så fort vi glemmer. En generasjon passerer, to generasjoner passerer, og plutselig husker vi ikke lenger hvor vi kom fra». Dagens bilde er annerledes; rundt regnet hver åttende innbygger i USA er født i et annet land. I et større bilde er så godt som samtlige av dagens innbyggere i USA etterkommere etter innvandrere gjennom de siste 523 årene.

Det har vært gjort flere forsøk på å beregne hvor mange som bodde på det nord-amerikanske kontinentet da Columbus ankret opp utenfor Bahamas 12. oktober 1492; sannsynligvis er det snakk om et sted mellom to og 18 millioner. Antallet minket imidlertid hurtig, både takket være sykdomsepidemier, krigføring og rene massakrer på sivilbefolkningen.

På slutten av 1800-tallet bodde det 76 millioner mennesker innenfor de nordamerikanske statene. Kun en kvart million av disse var av den opprinnelige befolkningen. I dag bor det 330 millioner mennesker i USA, hvorav kun fire millioner regner seg som tilhørende en av de mange opprinnelige innfødte stammene.

De innfødte amerikanerne var aldri forberedt på masseinnvandringen. Her var det ingen myndigheter som prøvde å demme opp for tilstrømmingen. Samtidig er det noe uavvendelig over det som skjedde i USA. Fra Norge alene emigrerte rundt 800.000 personer til USA i løpet av 1800-tallet. De reiste fra fattigdom og religiøs forfølgelse, og ønsket å skape seg et nytt og bedre liv på den andre siden av Atlanteren.

Slik var det også i den største folkevandrings-tiden i nyere europeisk historie, som begynte på 400-tallet. Initiert av overbefolkning, klimaforandringer, pest, hungersnød, plyndringer og hunnernes invasjoner skapte denne tiden mye av det Europa vi kjenner i dag: Vandalene kom til

Andalusia, langobardene til Lombardia, anglerne til England, frankerne til Frankrike.

Det er ikke vanskelig å trekke paralleller til tiden i dag. Året vi nå har lagt bak oss har vist har vist at vi igjen lever i en tid der folk flytter på seg. I tidligere tider skjedde dette via utstrakt plyndring og krigføring. I dag, i humanismens og den kristne nestekjærlighetens navn, kan vi håndtere dette på en helt annen måte.

Det finnes ingen politiske verktøy som kan stoppe strømmen av migranter, det vil være som å demme opp en elv. Svaret, slik jeg ser det, er å se oss i dem. Hva ville vi gjort, dersom vi var i samme situasjon? Hvordan ville vi likt å bli mottatt, dersom vi ankom Europas yttergrenser utslitt, utsultet og uten annet enn det vi stod og gikk i? Hva ville Jesus sagt?

III

Norge viste seg fra sin beste side i det nasjonale samholdet etter 22. juli 2011. Kontrasten er dessverre stor til dagens situasjon, der vi har en regjering som henter midler fra bistandsbudsjettet for å hjelpe flyktninger som kommer til Norge. For politisk er det selvfølgelig enklere, som en slags omvendt Robin Hood, å ta fra de som har lite fra før heller enn å finne dekning for utgiftene i et sprekkeferdig oljefond. Menneskelig er det helt forkastelig.

Det var først snakk om å kutte formidable 4,3 milliarder i bistandsbudsjettet for å finansiere den sterke asyltilstrømmingen. Redd barna, Care, Kirkens nødhjelp, Atlasalliansen og andre organisasjoner reagerte sterkt på forslaget, som ville rammet millioner av fattige i våre bistandsland. Blant annet ble det anslått at 450.000 barn ikke lenger ville få skolegang og at 250.000 kongolesiske kvinner og barn ville mistet helsetilbudet. Etter forhandlinger mellom regjeringen og støttepartiene KrF og Venstre ble kuttet så redusert til 1,8 milliarder.

«Gitt utgangspunktet er vi veldig fornøyd», uttalte leder Gunvor Knag Fylkesnes i seksjon for politikk og samfunn i Redd barna til Dagbladet, like etter at denne omprioriteringen ble lagt frem 23. november. Hun stilte seg samtidig kritisk til at det i det hele tatt

ble gjort kutt i langsiktig bistand: «Vi synes jo det er ulogisk og uklokt å i det hele tatt bruke penger fra bistandsbudsjettet til flyktningtiltak i Norge». For vår egen del kan vi gjerne sitere Jan Erik Vold-diktet/sangen «Vet Oslo byråd hva en spade er» (fra 1989): «Dette er ikke å spare. Det er å stjele», snakkesynger han, og minner oss på at «Jesus tegna en fisk i sanden, så gikk han og veltet pengevekslernes bord».

IV

Jeg tror det er på tide å stikke fingeren i jorden og kjenne etter hvor vi er på vei; hvilket samfunn vi vil ha. Norge har råd til å opprettholde bistanden, og vi har råd til å ta imot de som flykter fra krig og nød i hjemlandet. De er mennesker som deg og meg, de er nesten vår. En gang i fremtiden kan det være vi som trenger hjelp, enten det er væpnede konflikter eller klimaendringer som gjør oss avhengige av andre nasjoners omsorg og hjertevarme.

Fjorårets utdeling av Nobels fredspris var en god anledning til å tenke over dette, mens vi for en kort stund fikk en bit av den store verden inn i stuene våre. Tradisjonen tro ble denne etterfulgt av en egen fredspriskonsert dagen etter tildelingen. Artistene på denne virker alltid noe tilfeldig sammensatt, som om arrangørene ønsker å tilfredsstille alle – noe som egentlig er en god tanke, i verdensfredens navn.

Slik var det også denne gangen, med alt fra Kygo-techno og A-has retropop, til protestsanger fra Emel Mathlouthi, som deler hjemland med prisvinnerne, og Kurt Nilsen, som sang Kygos ballade *Firestone*, og virkelig fikk vist frem hvilket sangtalent

FOTO: KIRKENS NØDHJELP

Alt om flyktning-situasjonen

Mennesker på flukt fra krigen i Syria har nådd Norge, og mange lurer på hvordan man på best mulig måte kan hjelpe. Kirkeaktuelt har derfor laget en egen nettside med ulikt ressursmaterie-ll. Siden oppdateres jevnlig, og vil alltid ligge høyt oppe på kirkeaktuelt.nos forside. Det nyeste stoffet vil alltid legges øverst i lenkesamlingene, eller merkes med publiseringsdato.

Mer informasjon: kirkeaktuelt.no/alt-om-flyktningssituasjonen

BARFØTT OPPRØRSLÉDER: Mahatma Gandhi på vandring for å besøke de overlevende etter muslimenes massakre av hinduer i Noakhali (Bangladesh). Den barfotte 78-åringen startet vandringen 6. november 1946, besøkte 47 landsbyer og tilbakela 186 kilometer i løpet av syv uker.

han er. Størst inntrykk gjorde det likevel å se stortalentet Aurora Aksnes, Norges kommende internasjonale popkomet, fremføre to egne låter (*Murder Song* (5, 4, 3, 2, 1) og *Runaway*), samt hennes tolkning av Oasis' *Half the World Away*. Gripende og sterkt, understreket av at hun, som en ung Cesaria Evora, stilte barføtt på scenen.

«Jeg sang uten sko for å holde meg mest mulig jordet» skrev hun på Facebook etter konserten, ord som passer veldig godt til en konsert der den overordnede visjonen er å skape en bedre verden for alle. Kanskje det kunne skapt en ny verdensordning, for eksempel at det ble innført skoforbud når FN holder generalforsamling. Det skjer noe med deg når tærne berører underlaget du går på.

V

Mahatma Gandhi gikk stort sett barføtt rundt på jorden, noe som har fått vittige

tunger til å hevde at det er ham Julie Andrews synger om i Mary Poppins: «*A super calloused fragile mystic hexed by halitosis*». Den dårlige ånden (halitosis) skulle da skyldes hans vegetariske livsstil. Dem om det, men den indiske frigjøringslederen hadde nok en del forhorninger på føttene etter den berømte Saltmarsjen i 1930.

Gandhis budskap var at den beste måten å kjempe for fred er å gjøre det med fredelige midler, med ikkevold og ikkesamarbeid med okkupantene. «*Øye for øye ender bare med at verden blir blind*» skal han ha sagt. Strategien kalte han for «satyagraha», satt sammen av sanskrit-ordene for sannhet /kjærlighet og fasthet. «*Jeg har også kalt det for kjærlighetsstyrke og sjelestyrke*» sa Gandhi selv, som avviste ideen om at det er mulig å kjempe mot urettferdighet med voldelige midler.

Verden strever fortsatt med å ta inn dette budskapet, selv om det viste seg svært effektivt både i Indias frigjøring fra den britiske kolonimakten, Martin Luther Kings kamp for like borgerrettigheter i USA og i mot-

standen mot det urettferdige apartheid-systemet i Sør-Afrika.

2015 var preget av terror og mange internasjonale konflikter. Det er å håpe at verden snart innser at dette ikke er noen farbar vei for fremtiden. Fjorårets fredsprisvinnere, Den tunisiske kvartetten for nasjonal dialog, har her gått foran med et forbilledlig eksempel i kjølvannet etter «den arabiske våren». Kvartetten spilte en viktig rolle da revolusjonen i Tunisia munnet ut i fredelige og demokratiske valg i fjor høst. «*Den brede nasjonale dialogen som Kvartetten fikk i stand, motiverte en voldelig utvikling i Tunisia*» skriver Nobelkomiteen i begrunnelsen, og mener at dette viser «*verdien av dialog og samhörighet i en region preget av konflikt*».

Gandhi er død, men budskapet hans lever; et budskap som i bunn og grunn er det samme som Jesus satte ord på i Bergprekenen, og som vi innledet dette essayet med. Her er de i versjonen fra Matteusevangeliet (Matt. 5, 39): «*Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre tilb*». ●

Rundt en time forsinket kommer introen over monitorene; ulike stemmer som leser og gjentar apostelen Paulus' poetiske ord fra Første korinterbrev. John Grant er tilbake i byen.

Kjærligheten utholder alt

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

«Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er velvillig, den misunner ikke, skryter ikke, er ikke hovmodig. Kjærligheten krenker ikke, søker ikke sitt eget, er ikke oppfarende og gjemmer ikke på det onde. Den gleder seg ikke over urett, men har sin glede i sannheten. Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. Kjærligheten tar aldri slutt» lyder teksten, som her blir lest opp og gjentatt i en collage satt sammen av islandske og engelskspråklige stemmer.

Slitne middelaldrende menn

Etter introen kommer så den amerikanske artistens islandske musikere inn på scenen: Chris Pemberton (tangenter), Petur Hallgrímsson (gitar), Jakob Magnusson (bass) og Kiddi Agnarsson (trommer). Til slutt kommer sjefen sjøl, høyreist og noe svart i blikket, og, ikke til å komme fra, mer dradd i ansiktet enn før. Alderen innhenter alle.

Han åpner med *Geraldine*, den vakre synt-hballaden som ligger helt til sist på det nye albumet. «*My mind and body have betrayed me and it shows*» synger han, nesten som en kommentar til mine tanker innledningsvis. «*I can't control my face, I can't avoid that furrowed brow*».

For liksom å understreke at de er slitne

middelaldrende menn, legger Petur Hallgrímsson inn en twangy gitarsolo, av den typen som mer drømmer om avslappende strender på Hawaii enn oppdagerferder i det ytre rom.

Blødende klavertoner

«It's so good to be back» sier Grant, og setter seg bort til klaveret. Slik setter han tonen for en kjølig desemberkveld der balladene skal bli mange og stemmeprakten hans virkelig skal få fylle lokalet. For den er stor og sjelfull, med et veldig spenn og en mollstemt tristhet som er utrolig tiltalende. «Takk for at dere kom» sier han på perfekt norsk, og gir oss den selvutleverende tittellåten fra det siste albumet.

«*And there are children who have cancer / And so all bets are off / Cause I can't compete with that*» synger den HIV-positive artisten i det som er mer av det som han gjør aller best: En dynamisk ballade med fin stigning frem mot et klimaks. Akkurat dét lar vente på seg her; dette er en noe mer resignert låt enn vi er vant til fra den kanten.

Praktfulle *It Doesn't Matter to Him* er også passe resignert, med en nydelig og melankolsk syngende synthsolo fra Chris Pemberton, akkurat som på platen. Grant selv avslutter låten med blødende klavertoner som langsomt dør ut.

SANGER OM TAPT KJÆRLIGHET: Kan det bli for mange sanger om tapt kjærlighet? Ikke i denne verden. Uten kjærligheten er vi ingenting. ALLE FOTO: ØYVIND TOFT

Blipper og blopper

Neste låt er *Pale Green Ghosts*, den tunge elektroballaden som vekket en hel verden opp da den åpnet suksessalbumet med samme navn. Lyden er øredøvende basstung, men likevel helt fri for vreng, slik at det faktisk blir en nytelse å høre på. Mellomgulvet elsker fysisk lyd. Dette er ren og uforfalsket maskinrock, der ekkoeffekten på stemmen hans understreker et underliggende budskap om at vi er fanget i en verden der menneskene er fremmedgjort fra hverandre.

John Grants melodier er sukkersøte, mens tekstene er verdens tristeste. Kan det bli for mange sanger om tapt kjærlighet? Jeg spør meg selv mens jeg står som hypnotisert nede i salen. Finnes det andre temaer å skrive om? spør jeg meg selv tilbake. Ikke i denne verden. Uten kjærligheten er vi ingenting.

Intens ballade

På *Glacier* er det Chris Pemberton som får æren av å spille klaver, mens en stående John

Fakta: John Grant

- John Grant var tidligere vokalist i det Denver-baserte indiebandet The Czars, som rakk å gi ut seks album i perioden 1995-2006.
- Solodebuten «Queen of Denmark» ble kåret til årets album av MOJO i 2010, og fikk en uventet hyllest da Sinead O'Connor tolket tittellåten på hennes 2012-album, «How About I Be Me (And You Be You)».
- Oppfølgeren, «Pale Green Ghosts» (2013), ble spilt inn i Reykjavik sammen med musikere fra bandet Gus

SLITEN GITARIST: For liksom å understreke at de er slitne middelaldrende menn, legger Petur Hallgrímsson inn en twangy gitarsolo, av den typen som mer drømmer om avslappende strender på Hawaii enn oppdagerferder i det ytre rom.

Gus. Tittelen viser til de russiske oliventrærne langs motorveien i den amerikanske småbyen Parker (Colorado), der han vokste opp.

- Året etter kom han med en konsertplate sammen med BBC filharmoniske orkester, samt at han skrev deler av teksten til Pollapönks «No

Prejudice», som var Islands bidrag til Eurovision Song Contest.

- I fjor sommer kom albumet «Grey Tickles, Black Pressure», med gjesteopptredener fra blant andre Tracey Thorn, Amanda Palmer og Siouxsie Sioux-trommis Budgie.

SISTE LÅT: Chris Pemberton legger til noen lette synthtoner, og det hele minner litt om et vakkert mellomspill fra et østeuropeisk progband.

Grant synger denne intense balladen som er helt på høyde med signaturlåten *Queen of Denmark*. «*This pain / It is a glacier moving through you / And carving out deep valleys / And creating spectacular landscapes / And nourishing the ground*» synger han så gåsehuden brer seg over armene mine. Så kommer hele bandet på, helt synkront, på hans signal. Musikken vasker over oss, som om bandet åpner en portal inn til det en-somme universet han har malt opp for oss med ord.

John Grant og Chris Pemberton veksler et fornøyd blikk etterpå, og bytter plass; Pemberton setter seg tilbake til synthen vis a vis, mens Grant inntar pianokrakken. «*I wanted to change the world / But I could not even change my underwear*» synger han, og publikum er med fra første strofe.

Halvveis inn kommer så snøskred-trommene, barberbladriffet og hele bandet, som virkelig eksploderer som om de var én stemme til de sinte ordene: «*Why don't you tell somebody else that they're selfish / A weakling, coward, a pathetic fraud?*» Mektig, majestetisk, og den beste *Queen of Denmark*-versjonen jeg har hørt noensinne.

Morsomt og sympatisk

Denne kraftutladningen avløses av nydelige *I Wanna go to Marz*, en låt jeg aldri går

lei. Han synger den litt tilbaketrukket, som om han ser tilbake på alt som har vært, mens Petur Hallgrímsson har byttet elgitaren med akustisk og Pemberton gir oss en kort synthsolo.

På *GMF* kommer han litt ut av den noe tilbaketrukne artistrollen og går inn i en smilende vinkeseanse med publikum - avdeling for avdeling, mens han synger de selvironiske ordene: «*You think I hate myself, but it's you I hate / Because you have the nerve to make me feel*». Morsomt og ganske sympatisk. John Grant er helt klart en mann som har god kontakt med sin feminine side.

Gitaristen skifter tilbake til elektrisk, og vi får nok en låt fra det nye albumet. *Disappointing* minner litt om *Pale Green Ghosts*, med rikelig rom for å briljere vokalt. I konsertversjonen får også musikerne briljere, gjennom et langt mellomspill midtveis. John Grant selv gir virkelig alt, og stopper på en ekstatisk høy tone (plaaaaace) til den poetiske tekstlinjen «*there's nothing more comforting than to know, know you exist in this time, in this place*».

Kun klaver og stemme

«Love you!» sier han. Alle går av scenen til lang applaus, som går over i trampeklapp. John Grant gir seg god tid, men kommer så

inn igjen, sammen med bandet, og gir oss enda en låt fra det siste albumet. Så går bandet av scenen igjen, og en ensom John Grant setter seg til klaveret, der han spiller den gamle The Czars-låten *Drug* (2001).

Teksten til denne er i samme gate som senere mørke perler om tapt kjærlighet: «*You are a drug to me / I never ever thought it otherwise / And I love the lies you've told to me / While looking me directly in my eyes*». Han er faktisk en veldig bra pianist, og det slår meg at jeg gjerne kunne sett en hel konsert med ham alene med klaveret.

Glemmer teksten

Bandet kommer inn igjen for en aller siste sang. John Grant selv blir sittende ved klaveret, og åpner med de lyse tonene til *Caramel*. «*My love has a digital watch*» synger han, ler og stopper. Han har tydeligvis glemt teksten.

Chris Pemberton hvisker ham i øret, sannsynligvis den riktige teksten, og han prøver igjen. «*My love is the rarest jewel*» åpner han. Nå går det bedre. Chris Pemberton legger til noen lette synthtoner, og det hele minner litt om et vakkert mellomspill fra et østeuropeisk progband. Så er det over. Bare kjærligheten tar aldri slutt. ●

Har du tid til overs?

Ønsker du å bruke tiden din på et meningsfullt arbeid?

Vi har behov for flere frivillige som vil være til stede for mennesker som trenger noen å snakke med.

Ditt bidrag er å lytte og tenke høyt sammen med de som ringer eller skriver til oss.

Du får opplæring og veiledning så lenge du er frivillig.

Nytt innføringskurs starter snart.
Interessert?

Kontakt oss på: Telefon: 55 32 58 45/941 83 654
E-post: bjorgvin@kirkens-sos.no

Kirkens SOS

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*

**Her kan din
annonse stå!**

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Strømme
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevne trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

MENY DOLVIKEN

Man - fre 08 - 22 (09-20)

- Stor ferskvareavdeling
- Rikt assortert frukt og grønt
- Hyggelige ansatte som er med på å gi en god handleopplevelse

Velkommen MENY DOLVIKEN

Dolvikv. 36,
5252 Søreidgrend
Telefon: 55 52 62 00

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Asane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

DEN BESTE TIDEN
ER DEN DU DELER
MED ANDRE

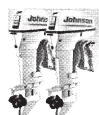
Din leverandør: Steinsvikveien 2, 5251 Søreidgrend
Bestilling 22 22 55 55 - www.peppes.no

coop prix

LETTVINT OG GARANTERT BILLIG

Søreide
Åpent 07.00 - 23.00
(09.00 - 21.00)

BÅTER
BÅTUTSTYR

Bjordan & Madsen A-S

C.Sundtsgt. 50 - Tlf. 55 90 10 30
Dolviken - Tlf. 55 98 70 70

KIWI mini pris

SØREIDE

Ikke gå glipp av noe!

Middager, turer, ungdomsmesser, konserter, forestillinger for barn... Det skjer mye i kirken, og det skal noe til å få med seg alt. Få varsel på sms og/eller epost når aktiviteter er på gang, slik at du ikke går glipp av noe.

På nettsiden er det en knapp man kan trykke på for å registrere mobilnummer og/eller e-postadresse. Da kommer det varsel om spesielle ting som skal skje i kirken. De som registrerer seg risikerer ikke å bli pepret med meldinger. Det er aktiviteter som er åpne for alle og som ikke skjer hele tiden, vi ønsker å informere om her. For å motta meldinger registrerer man seg på **info.soreidekirke.no**. På forsiden til **www.soreidekirke.no** er det også lett å finne frem til registreringsknappen. Vi håper mange vil benytte seg av denne muligheten! ●

Gravferds

hjelpen

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging ved
begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

EL-KJEDEN

elfag

Håvardstun Elektriske as

Ytrebygdsveien 237 5258 BLOMSTERDALEN telefon 55 11 47 50

Fanatorget Blomster

Vakre blomsterhilsener
leveres i hele Bergen

Aurdalslia 12 - 5253 Sandsli - 55 22 65 10

Totto's Gullsmie

Blomsterdalen
Senter
tlf. 55 99 14 24

Skriftemålgudsteneste på Askeonsdag

Askeonsdag 10. februar er ein spesiell dag i kyrkjeåret. Denne dagen har vore feira fast sidan om lag år 450.

AV GUNNAR MINDESTRØMMEN

I tidlegare tider var det mykje sterkare fastetradisjonar både i kyrkje og samfunn. Det har fram gjennom århundra forvitra og no kjenner vi det mest frå den sterke muslimske tradisjonen.

Det ligg lang menneskeleg erfaring og mykje godt i fastetradisjonar som vi no ikkje får del i. Fastetida er i utgangspunktet ei tid

der ein skulle setje av tid til å reflektere over livet ein lever og dei store spørsmåla i tilværet. Gjennom å redusere matinntaket i ein periode kunne ein oppleve å ha større konsentrasjon.

I år vil Søreide invitere til ei særskild skriftemålgudsteneste ved inngangen til fastetida. Det er ikkje så ofte vi i kyrkja vår prakti-

Registrerer alt kirkeinventar

Et nasjonalt løft skal tas for å registrere og sikre alt inventar i landets kirker. I Bergen er Søreide kirke først ute.

TEKST OG FOTO: TOR KRISTIANSEN

– Jeg vet det blir mye arbeid. Samtidig ser jeg på dette som en spennende og kjekk oppgave. Det er nyttig å se over det vi har og dokumentere det på en skikkelig måte, sier Elisabeth R. Andersen, administrasjonsleder i Søreide menighet.

Hun har allerede orientert det nye menighetsrådet om prosjektet. To fra rådet meldte seg til å hjelpe til med å ta bilder og registrere det som finnes i kirken.

Nasjonalt løft

Det er Kirkerådet og KA, Kirkens Arbeidsgiverorganisasjon, som har gått sammen om dette nasjonale løftet.

Registreringen blir en av de første oppgavene landets 1237 nye menighetsråd utfordres til å gripe fatt i.

Hensikten er å sikre kirken mot tyveri og

lette arbeidet med forsikringsoppgjøret hvis det skulle oppstå brann i en kirke.

Ung kirke

– Søreide kirke er ganske ny, bare 42 år gammel, så vi har allerede mye dokumentasjon i våre arkiver. Vi har også en fin brosjyre der noe av det viktigste inventaret er tatt bilde av. Det letter arbeidet, sier Elisabeth.

Hun gleder seg over kirken tegnet av Helge Hjertholm med alterbilder laget av Bjørg Hausle Bondevik. Orgelet med 15 stemmer er produsert av J. H. Jørgensen Orgelfabrikk i Oslo.

Messehaglene er laget av Grete Lein Lange. Døpefonten står Kåre Mjøs bak og korssymbolet over alteret er laget av Hein Heinesen.

– Jeg tror arbeidet kan bevisstgjøre oss på hva vi har i kirken av kunst og inventar. Selv

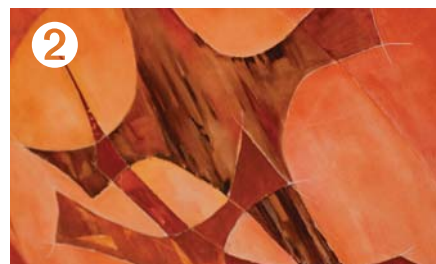
begynner jeg å få en god oversikt, men nå får vi oppdatert registreringen og bevarer den for fremtiden, sier Elisabeth R. Andersen.

Et skjema skal følge hver gjenstand som så skal legges inn i landets kirkebyggdatabase. Elisabeth er glad for at menigheten slipper å vurdere verdien av alle gjenstandene.

Registreringen er i seg selv tidkrevende nok. Og hun er glad for at alt legges inn i en lukket database.

– Men vi trenger godt lys når fotograferingen skal gjøres. I så måte er det litt bakvendt at vi gjør dette arbeidet på den mørkeste tiden av året, sier Elisabeth R. Andersen. ●

Elisabeth tenner lys på alteret.
I forgrunnen nattverdssett,
laget av Karsten Oma.

serer skriftemål slik som før, der ein kunne fortelje presten det ein gjekk og bar på og få tilgjeving for syndene sine. Vi nyttar det framleis når nokon ber om det.

Ei skriftemålgudsteneste er noko av det same men ikkje i individuell form. På ei skriftemålgudsteste blir ein utfordra til å tenkje gjennom livet ein lever og samstun-

des ta i mot ei konkret tilgjeving for syndene sine gjennom handspålegging og bøn. Det skjer gjennom ein stille personleg refleksjon og at ein deretter kneler rundt alterringen og tek i mot syndstilgjeving.

**Velkommen til ein annleis gudsteneste
onsdag 10. februar kl 21.00** ●

Litt av kunsten i Søreide kirke:

1. Kjell Gunnar Overøyes lysskulptur henter form fra altersmykket. FOTO H.J. MORVIK

2. Bjørg Hausle Bondeviks alterbilder er utskiftbare og følger kirkeårstidene. Her ser vi et utsnitt av det røde alterbildet. FOTO: VESTFOTO

3. Over alteret henger Hein Heinsens altersmykke med bibelske symboler. FOTO: VESTFOTO

4. Kåre Mjøs' døpefont av i tre har et nedfelt dåpsfat og dåpskanne i kopper og emalje. FOTO: VESTFOTO

5. Hein Heinsens pietà (Maria med den døde Kristus) er en del av altersmykket. FOTO: VESTFOTO

Menighetskalender

dåp

Marie Five-Jæger
Julian Hope Glesnes
Filippa Vatne Lassen
Matheo Mortensen
Tilde Elise Teodorsson Moss
Kristian Hjelmeseter
Benjamin Stokholm
Jenny Valde Sæther
Harald Fauske
Carl Christoffer Bjørnenak Phillip
Leon Emil Storegjerde
Sander Solheim Helland
Filip Solheim Helland
Sebastian Hanøy-Grimstad
Mari Valvik

begravelser

Stein Erik Grung Nordø
Elsa Gausdal
Gerd Turid Hafstad
Fritz Blomberg
Ida Karin Rosenlund
Dag Arthur Espeseth
Bård Mjelde
Lilian Ruth Rydland

gudstjenester

Onsdag 27. januar kl 21.00
Hverdagsmesse v/Gunnar Mindestrømmen. Nattverd.

Søndag 31. januar, Kristi forklarelsesdag kl 11.00
Høymesse m.dåp og nattverd v/Lars Martin Hol. Offer til menighetsarbeidet. Søndagsring. Kirkekaffe. Søndagsskole.

Onsdag 3. februar kl 21.00
Hverdagsmesse v/Gunnar Mindestrømmen. Nattverd.

Søndag 7. februar, fastelavnssøndag kl 11.00
Høymesse m.dåp og nattverd v/Gunnar Mindestrømmen. Offer til Kirkens SOS. Søndagsring. Kirkekaffe.

Onsdag 10. februar, askeonsdag kl 21.00
Skriftemålgudstjeneste v/Gunnar Mindestrømmen Nattverd. Se også side 22.

Søndag 14. februar, 1. søndag i fastetiden kl 11.00
Høymesse m.dåp og nattverd v/Gunnar Mindestrømmen. Offer til menighetsarbeidet. Kirkekaffe.

Onsdag 17. februar kl 21.00
Hverdagsmesse v/Lars Martin Hol. Nattverd.

Søndag 21. februar, 2. søndag i fastetiden kl 11.00
Høymesse m.dåp og nattverd v/Lars Martin Hol. Offer til Fellestiltak i Fana prosti. Kirkekaffe. Søndagsskole.

Onsdag 24. februar kl 21.00
Hverdagsmesse v/Gunnar Mindestrømmen. Nattverd.

Søndag 28. februar, 3. søndag i fastetiden kl 11.00
Høymesse m. dåp og nattverd v/Gunnar Mindestrømmen. Offer til menighetsarb. Kirkekaffe.

Onsdag 2. mars kl 21.00
Hverdagsmesse v/Lars Martin Hol. Nattverd.

Søndag 6. mars, 4. søndag i fastetiden kl 11.00
Høymesse m. dåp og nattverd v/Lars Martin Hol. Offer til Sjømannskirken. Kirkekaffe.

Onsdag 9. mars kl 21.00
Hverdagsmesse v/Gunnar Mindestrømmen. Nattverd.

Søndag 13. mars, Maria Budskapsdag kl 11.00
Gudstjeneste m.dåp og nattverd v/Mindestrømmen. Offer: Kirkens Nødhjelp. Kirkekaffe. Menighets års møte etter kirkekaffen. 19.00 - KP 16, forestilling med alle konfirmanter.

kalender

Torsdag 28/1
10.00 Babysang
11.00 Hjerterom
16.30 Konfirmantundervisning

Fredag 29/1
19.00 Cafe 19

Mandag 1/2
19.30 Jubilate

Tirsdag 2/2
11.00 Eldretrim
11.00 Andakt på Søreide seniorsenter
19.30 Bibelgruppen

Onsdag 3/2
21.00 Hverdagsmesse

Torsdag 4/2
10.00 Babysang
11.00 Hjerterom
12.30 Dåpssamling
16.30 Konfirmantundervisning

Tirsdag 9/2
11.00 Eldretrim
17.30 Familiecoret
19.00 Diakonate

Onsdag 10/2
21.00 Skriftemålgudstjeneste

Torsdag 11/2
10.00 Babysang
11.00 Hjerterom
14.30 Juniorkonfirmanter

Mandag 15/2
19.30 Jubilate

Tirsdag 16/2
11.00 Eldretrim
11.00 Andakt på Søreide seniorsenter

Onsdag 17/2
19.00 Lokalhitorisk Forum
21.00 Hverdagsmesse

Torsdag 18/2
10.00 Babysang
11.00 Hjerterom
12.30 Dåpssamling
16.30 Konfirmantundervisning

Tirsdag 23/2
11.00 Eldretrim
17.30 Familiecoret

Onsdag 24/2
19.00 Menighetsrådsmøte
21.00 Hverdagsmesse

Torsdag 25/2
10.00 Babysang
11.00 Hjerterom

Fredag 26/2
19.00 Cafe 19

Mandag 29/2
19.30 Jubilate

Tirsdag 1/3
11.00 Eldretrim
11.00 Andakt på Søreide seniorsenter
19.30 Bibelgruppen

Onsdag 2/3
21.00 Hverdagsmesse

Torsdag 3/3
10.00 Babysang
11.00 Hjerterom
12.30 Dåpssamling
14.30 Juniorkonfirmanter

Tirsdag 8/3
11.00 Eldretrim
17.30 Familiecoret

Onsdag 9/3
21.00 Hverdagsmesse

Torsdag 10/3
10.00 Babysang
11.00 Hjerterom
16.30 Konfirmantundervisning

Lørdag 12/3
10.00 KP 16 – årets konfirmantprosjekt

Hvem-hva-hvor i Søreide menighet • Menighetskontorets telefonid: tirsdag – fredag 09 – 15 • www.soreidekirke.no

Menighetskontoret
55 59 71 00
soreide.menighet@bergen.kirken.no

Bankkonto:
1644.25.11768

Sokneprest Gunnar Mindestrømmen
55 59 71 02- 900 14 146
gunnar.mindestrommen@bergen.kirken.no

Kapellan Lars Martin Hol
55 59 71 01 – 996 03 671
lars.martin.hol@bergen.kirken.no

Kantor Eli-Johanne Rønnekleiv
55 59 71 08 – 906 53 562
eli.johanne.ronnekleiv@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder Elisabeth R. Andersen
55 59 71 84 – 951 51 968
elisabeth.andersen@bergen.kirken.no

Kirketjener Ann Kristin Hovland
454 16 158
ann.kristin.hovland@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Geir Endre Kristoffersen
55 59 71 04 - 936 61 444
geir.endre.kristoffersen@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Rikke W. Bergflødt-Kvamme
55 59 71 87 - 928 96 886
rikke.bergflodt@bergen.kirken.no

Søreide menighetsbarnehage, styrer Torill Vatne Nilsen
55 59 78 25
torill.vatne.nilsen@akasia.no

Menighetsrådsleder Lidveig Tjørve
900 73 006
lidveigt@broadpark.no